

skal forfikkre det ærede Medlem om, at jeg skal være rede til med ham at medvirke til at give Valgerfolket al den Oplysning om den nuværende politiske Situation, som det er mig muligt. At det ærede Medlem var noget underlig ved at høre en Henvisning til Samfundets Interesse og derfor rettede forskjellige Behreidelser mod mig i den Anledning, skal jeg ganske lade ligge; thi det kommer jo an paa, hvorledes man opfatter dette Begreb: om man opfatter det under den ene eller den anden Belysning, hvad Mening man saa vil lægge ind i den Slags Udtalelser. Det ærede Medlems Hovedbetragtning var imidlertid den, som atter kom frem i Slutningen af hans Foredrag, at der her var stillet os Valg imellem at vedtage en Finanslov eller at underkaste os Provisoriet, og det var af Hensyn hertil, at Fler-tallet valgte denne Vej, og at det var det Eendommelige ved den nuværende Situation, at et saadant Valg forelaa. Jeg maa atter og atter minde det ærede Medlem om, at det Valg, der foreligger, er Valget mellem en Finanslov, som vi ville have den, og paa den anden Side en provisorisk Finanslov. Det er dette Valg, det ærede Medlem maa vide, der alene er Tale om i dette Dilemma, og jeg vil sige det ærede Medlem: Saa ofte som dette Valg kommer til at foreligge, vil jeg ikke være i Tvivl om, paa hvilken Side jeg vil komme til at stille mig. Forøvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem fandt en særlig Interesse i at sige, at han ikke alene stemte imod det foreliggende Finanslovsforslag, men at han navnlig stemte imod det Fler-tal, som stemte for det. Dette er en ganske særegen Oppositionsløst, der udtrykker sig i denne for det ærede Medlem specielle Tanke. Det ærede Medlem er absolut anlagt for Opposition, han er i den Henseende en særdeles behagelig Modstander, som en dygtig, kritisk Modstander altid er; han er i en særlig Grad anlagt for Kritik; jeg vil kun ønske, at den ikke maa blive altfor negativ. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vendte sig ogsaa til mig med nogle Bemærkninger; jeg skal deraf kun optage en, og det var den, at han bebrejdede mig, at jeg siden den 30te Juli 1870 havde staaet paa en Politisk, som jeg selv havde betegnet som en Knusningspolitik. Jeg fralægger mig dette paa det Allerbestemteste; jeg har ingeninde været inde paa en Knusningspolitik, som det nu synes, at det ærede Medlem tilraader sine Meningsfæller at følge. I den Henseende maa vi have en meget forskjellig Opfattelse af det Standpunkt, vi have staaet paa siden 1870, og jeg er overbevist om, at Ingen af dem, der staa paa den Side, jeg nu tilhører, har den Opfattelse, at det Program, vi sluttede os til den 30te Juli 1870, og som vi senere ere blevene valgte paa, indeholder Tanken om en uop-løselig Strid med det Enderesultat: Seir eller Nederlag for en af Parterne. Jeg kan ingen-

finde komme til at lægge den Mening ind i det forenede Venstres Program.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagd: Jeg frasælber Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet (Stemmer: Frasalb Ordet!)

Berg: Nei, jeg beider Forsamlingen undskyld; jeg maa gjøre nogle Bemærkninger. — Det ærede Medlem for Stege (Bojsen) maa have forunderlige Begreber om „Knusning“, naar han tror, at et Parti, der maa fratæde Regjeringen, fordi det er kommet i Mindretal, og lade Fler-talspartiet komme til, derved er knust. Det er denne Fratæden, der ligger i vort Program, det er den Tanke, vi endnu hylde, og det er det, som det ærede Medlem tror at kunne kalde Knusningspolitik nu, hvad han ikke har opdaget i 8 Aar. Det ærede Medlem skulde til Forsvar for sin Stilling gaa 24 Aar tilbage, til 1854; det var meget interessant. Jeg har læst en Artikel i den Retning for ganske nylig, og det er altsaa det fra den Tid hentede Argument, der nu skulde bruges her i Debatten. Altsaa, det, der skete, da Demokratiet var i afgjort Mindretal her i Thinget, Aaret efter, at der havde fundet en Forlængelse af en midlertidig Lov Sted, et Skridt, der, hvad de Herrer have bevist, ikke stod i fjerneste Sammenhæng med, hvad der skete den 12te April 1877 — men man vil jo dække den 12te April paa alle mulige Maader — det vil man nu gaa bagved, altsaa gaa bagved de da værende nationalliberale Modstanderes Ryg, for at vise, at naar de for 24 Aar siden — Aaret før, at de stemte for Forsamlingen af 2den Oktober 1855 — kunde gjøre det og det, maa vi nu i 1878 kunne bære os ligesaa ad, efter at Demokratiet er blevet tre Fjerdedele af det folkevalgte Kammer. Det er ingen Knusningspolitik, det vil jeg indrømme. Derefter kunde altsaa et lignende Fler-tal som nu i et folkevalgt Kammer om andre 24 Aar — i 1902 — naar der af den da bestaaende Regjering var gjort et Skridt udenfor Grundloven, der stod i samme Forhold til det, der skete den 12te April, som dette staaer i Forhold til, hvad der skete i 1853, sige til Undskyldning for sin Svaghed og Ailbagegang: Ja, hvad gjorde de ikke i 1878, da vare de saa Mange, og dog gif det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) 24 Aar tilbage og søgte Dækning bag tidligere mønst Nigsdagsmand S. Hages Stilling, og ligesaa gjorde det ærede Medlem fra Leire (Holstein), idet de stemte med Regjeringen, der havde udstedt en provisorisk Finanslov. Jeg gad vide, hvorledes Dhrr. kunne tænke paa Fremskridt for Demokratiet her i Tan-